

Sygn. akt II K 588/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący:	SSR Zbigniew Małysa
Protokolant:	Grażyna Kołodziej

po rozpoznaniu w dniach: 22.12.2015 r., 1.03. 2016 r. w B.

sprawy:

J. P.

s. J. i L.

ur. (...) w B.

oskarżonej o to, że :

w okresie od dnia 02.12.2011r. do dnia 08.02.2012r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć Internet za pośrednictwem urządzenia elektronicznego, w miejscowości (...)-(...) I. (...), uczestniczyła w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych urządzanych przez firmę: bet-at-home.com (...) - czym naruszyła przepis art. 29 a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201 poz. 1540 z. z)

tj. o przestępstwo skarbowe z art 107 § 2 kks

I. na mocy art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk i art. 632 pkt 2 kpk uniewinnia oskarżoną J. P. od popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 107 § 2 kks, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

II. na mocy art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej J. P. kwotę 841,32 (osiemset czterdzieści jeden 32/100) złotych tytułem zwrotu kosztów obrony oskarżonej z wyboru.

Sygn. akt II K 588/15

UZASADNIENIE WYROKU

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona J. P. mieszka w miejscowości I. (...). Około 2009 r. oskarżona założyła konto w serwisie bet-at-home.com.

(d. wyjaśnienia oskarżonej k. 11-12)

Mąż oskarżonej M. P. jest właścicielem rachunku bankowego o nr (...) prowadzonego przez bank (...) SA Oddział w B., na które to wpływały pochodzące od organizatora zagranicznych gier losowych i zakładów wzajemnych firmy bet-

at-home.com (...) wpłaty na łączną sumę 36 500 złotych. Wpłaty były sześć i były dokonywane z rachunku bankowego firmy o nr - (...).

(d. wyjaśnienia oskarżonej k. 11-12, pismo banku k. 44)

J. P. została oskarżona o to, że w okresie od dnia 02.12.2011 r. do dnia 08.02.2012 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć Internet za pośrednictwem urządzenia elektronicznego, w miejscowości I. (...), uczestniczyła w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych urządzanych przez firmę: bet-at-home.com (...), czym naruszyła przepis art. 29 a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009r. Nr 201 poz. 1540)

(d. akt oskarżenia k. 3 ujawniono k. 11)

Oskarżona jest mężatką. Posiada wykształcenie wyższe. Ma na utrzymaniu córkę w wieku 4 lat. Pracuje w Centrum (...) w K. jako kosmetyk i z tego tytułu otrzymuje dochód w wysokości ok. 770 zł netto miesięcznie. Nie była dotychczas karana.

(d. oświadczenie oskarżonej k. 11, karta karna k. 54)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Oskarżona od początku postępowania konsekwentnie nie przyznawała się do winy. W trakcie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy składania wyjaśnień.

W trakcie rozprawy w dniu 22 grudnia 2015 r. odpowiadając jedynie na pytania swojego obrońcy wyjaśniła, że ok. 2009 r. podawała swoje dane podczas rejestracji konta w serwisie. Zapoznała się z warunkami handlowymi serwisu, które były dostępne na koncie internetowym. **Była tam dostępna lista państw, w których rejestracja konta jest niemożliwa, jednak Polska nie była wśród nich wymieniona.** Wskazała, że nie miała świadomości, że założenie konta i gra przez serwis mogą być karane. Jednocześnie oskarżona zaprzeczyła jakoby miała uczestniczyć w takiej grze, czy zakładzie wzajemnym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Oskarżona podała, że inne osoby mogły mieć dostęp do konta, które założyła w pensjonacie gdzie wciąż mieszka. Zaprzeczyła aby posiadała rachunek w Banku (...).

Mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy i z braku dowodów przeciwnych Sąd musiał uznać wyjaśnienia oskarżonej za wiarygodne.

Nie budzą wątpliwości Sądu dowody z dokumentów w oparciu, o które ustalono stan faktyczny, ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony. Zostały one sporządzone przez powołane organy w zakresie ich kompetencji, dlatego nie budzą wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Ograniczenia działalności hazardowej wprowadzają unormowania ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Przede wszystkim należy wskazać, że istnieje szereg wątpliwości dotyczących ewentualnego popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej czynu, których to wątpliwości na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób rozstrzygnąć na jej niekorzyść.

Przestępstwo z art. 107 § 2 k.k.s. może zostać popełnione umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Należy zaznaczyć, że sprawcą przestępstwa spenalizowanego w art. 107 § 2 k.k.s. będzie każda osoba, która na terytorium RP uczestniczyć będzie w zagranicznej grze losowej lub zagranicznym zakładzie wzajemnym, co równocześnie oznacza, że nie wypełni znamion tego przestępstwa udział na terytorium innego państwa obywatela polskiego np. w grze losowej tam organizowanej.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wykazała jedynie, iż oskarżona założyła konto w serwisie firmy bet-at-home.com, natomiast wygrane pochodzące od organizatora zagranicznych gier losowych i zakładów wzajemnych firmy bet-at-home.com (...), na łączną sumę 36 500 złotych były dokonywane z rachunku bankowego firmy o nr - (...) na rachunek męża oskarżonej. **Powyższe okoliczności mogą w ocenie Sądu stanowić jedynie poszlaki w kwestii przyjęcia, iż to nikt inny jak tylko sama oskarżona osobiście we wskazanym czasie, wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez sieć Internet za pośrednictwem urządzenia elektronicznego, w miejscowości I. (...), uczestniczyła w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych zarządzanych przez firmę: bet-at-home.com (...).** Wspomniane poszlaki i hipotezy nie mogą stanowić podstawy jej skazania za popełnienie czynu opisanego w art. 107 § 2 k.k.s.

Nie można przecież wykluczyć, że w grze losowej faktycznie brała udział inna osoba korzystająca z założonego konta oskarżonej, na przykład właściciel konta bankowego na które przelewano wygrane, względnie, że oskarżona brała udział we wspomnianej grze będąc fizycznie poza granicami Polski. Przewód sądowy nie wykazał w żaden sposób, że któryś z tych scenariuszy jest wykluczony. Przy uwzględnieniu zawartego w aktach sprawy ustalonego stanu faktycznego skazanie oskarżonej w sposób rażąco naruszałoby zasadę in dubio pro reo.

Należy zaznaczyć, że oskarżyciel zaniechał podjęcia jakiejkolwiek próby uzyskania numeru IP. Powyższe dane byłyby pomocne w ustaleniu, z jakiego konkretnie urządzenia następowała komunikacja z serwisem bet-at-home.com oraz na terytorium jakiego kraju urządzenie to wtedy się znajdowało. Tymczasem w aktach sprawy brak jakiejkolwiek informacji o tym, czy działania te wykonywane były na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czy też poza granicami Polski. Posiadanie miejsca zamieszkania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz konta w polskim banku (które nota bene jak ustalił Sąd i tak nie należało do oskarżonej) nie może być utożsamiane z działaniem na terytorium tego kraju, tym bardziej, że przestępstwa dokonano przez sieć Internet, z którą gracze mogą się łączyć teoretycznie z każdego miejsca na świecie. Nadto z ogólnych warunków handlowych, które znajdują się w aktach postępowania przygotowawczego na karcie 20 wynika, że jeżeli wypłaty gracza przewyższają kwotę 2000 euro (co niewątpliwie miało miejsce w niniejszej sprawie) gracz będzie zobowiązany do weryfikacji swojej tożsamości, wieku i adresu zamieszkania. Oskarżyciel nawet nie próbował ustalić, czy przedmiotowy serwis dokonywał takiej weryfikacji konta w przypadku oskarżonej. Podkreślić wypada, że sprawa ta toczyła się na podstawie znowelizowanych przepisów proceduralnych obowiązujących od 1.07.2015 r. na mocy których, to na oskarżycielu, a nie na sądzie spoczywa obowiązek gromadzenia dowodów potwierdzających winę osoby oskarżonej, Sąd zaś w istocie pozbawiony został inicjatywy dowodowej.

Nadto należy wskazać, że zgodnie z wyrażonymi w piśmiennictwie poglądami (J. B., Karnoskarbowa problematyka internetowych zakładów bukmacherskich, Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych Rok XI: 2007) istotnym jest miejsce działania sprawcy, bowiem przepis art. 107 § 2 k.k.s. jest typem przestępstwa formalnego, w którym penalizowana jest sama czynność uczestnictwa, m.in. w zakładach wzajemnych. Tym samym prawnie relewantne jest jedynie ustalenie miejsca, w którym następuje zachowanie sprawcy. Zgodnie z treścią art. 107 § 2 k.k.s. odpowiedzialności podlega jedynie sprawca, który działał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Umowa ta jest zawierana przez wpłacenie stawki, przy równoczesnym wyrażeniu zgody na warunki umowy określone w regulaminie jednostronnie przez podmiot zarządzający gry. **Przy tradycyjnej działalności bukmacherskiej określenie miejsca nie będzie sprawiało problemu, natomiast wątpliwości pojawiają się w sytuacji, gdy osoby zawierają umowy za pośrednictwem Internetu.** W tym zakresie należy się odwołać do treści art. 70 § 2 k.c., który stanowi, że w razie wątpliwości umowę poczytuje się za zawartą w miejscu otrzymania przez składającego ofertę oświadczenia o jej przyjęciu, a jeżeli dojdzie do składającego ofertę oświadczenia o jej przyjęciu nie jest wymagane albo oferta jest składana w postaci elektronicznej - w miejscu zamieszkania albo w siedzibie składającego ofertę w chwili zawarcia umowy. Zatem w rozumieniu tych przepisów osoba zawierająca zakład wzajemny czy uczestnicząca w grze losowej organizowanej przez podmiot mający siedzibę za granicą i oferujący tego rodzaju zakłady lub gry za pośrednictwem strony internetowej uczestniczy w tym zakładzie czy grze poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy jedynie dodać, iż na tle niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, iż obowiązujące przepisy prawne dotyczące uczestniczenia w zagranicznych grach losowych i zakładach wzajemnych nie nadążają za rozwojem technologii i Internetu.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt. 1 kpk, Sąd uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu, a kosztami sądowymi zgodnie z dyspozycją art. 632 pkt. 2 kpk obciążył Skarb Państwa.

Na mocy powołanego przepisu zasądzono na rzecz oskarżonej kwotę 841,32 złotych tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru.